

Με αφορμή την πρόσφατη απόφαση του Σ.Τ.Ε. για τον ΑΧΕΛΩΟ!

Υπάρχουν αρμόδιοι με συναίσθηση ευθύνης;

Υπάρχει διάθεση να ακουσθούν κάποιες λογικές φωνές;

Κύριε Διευθυντά,
 Την Μ. Τετάρτη 20-4-2011 – εβδομάδα των παθών – στην έγκριτη εφημερίδα σας είχε καταχωριθεί μικρή περιληψη (εύγλωττη όμως) της πρόσφατης απόφασης του Σ.Τ.Ε., για την... άρση του «παγώματος» των απολύτων αναγκαίων εργασιών στη σήραγγα πευκοφύτου (Συκιάς) του σχήματος Αχελώου. Στο ίδιο φύλλο υπάρχει και μια εύστοχη και διεισδυτική συνάμα παρέμβαση του συνεργάτη σας κ. Λάζαρου Τσουμένη (Α.Τ.) πάνω στο ίδιο θέμα. Σχολιάζοντάς την από μια άποψη, καταλήγει στο αυτοποδεικτικό συμπέρασμα ότι η απόφαση αυτή του Σ.Τ.Ε. «Δεν λύνει το πρόβλημα του Θεσσαλικού κάμπου». Επίσης, οι κατανοητές, καίριες και συνοπτικές παραπτηρήσεις του κ. Α.Τ. καθόσον αφορούν στην εμπλοκή του έργου συνολικά σε ατέρμονες δικαστικές διαμάχες, δίδουν την αφορμή να διατυπωθούν και άλλες παράμετροι, από γνώστες του θέματος, επάνω ακριβώς στο διατακτική της σχολιαζόμενης απόφασης του Σ.Τ.Ε. Φρονώ ότι ο κάθε Έλληνας πολίτης, ο οποίος χρηματοδότησε από το φτωχό του βαλάντι (περισσότερο ή λιγότερο) τα έως τώρα εκτελεσθέντα έργα του Αχελώου (φράγμα Μεσοχώρας, ερ-

μιτελείς εργασίες στη σήραγγα Πευκοφύτου, οι οποίες κόστισαν έως τώρα στον Ελληνικό λιό περί τα 350.000.000 Ευρώ, αναγόμενο το κόστος σε σημερινή αξία από το 1997 που έκεινησαν τα έργα, (γιατί τα έργα δεν χρηματοδοτήθηκαν από την Ε.Ε., αλλά από τον κρατικό προϋπολογισμό).

Για τους γνωρίζοντες τεχνικούς τα πράγματα είναι αυτονόητα αποκαρδιωτικά. Η εισηγήτρια της απόφασης κ. Σακελλαροπούλου (δια των τεχνικών της συμβούλων), προτίνει αδύκιμες και ασύμπτωτες λύσεις για τη στήριξη των επικινδύνων τοιχωμάτων της σήραγγας. Απαγορεύει π.χ. (στο διατακτικό της) να χρησιμοποιηθεί ως υλικό επένδυσης το οπιλισμένο σκυρόδεμα! για το μη επενδεδυμένο τμήμα, κάπου 12,5 χιλ. Όμως αν οι συντάκτες των τεχνικών όρων της απόφασης είχαν επισκεφθεί το έργο επί τόπου, αν έβλεπαν τα σαφέρα γιαώδη τοιχώματα να διαρρέουν ακατάπαυστα, αν διαπίστωναν το πλήθος των υδρομαστεύσεων εντός της σήραγγας σε όλη την περιμετρό της και σε όλο το ανεπένδυτο τμήμα της, αν ήταν ενήμεροι των όσων επειγόντων παραγγέλλει για τη διάσωση της σήραγγας οι διεθνούς φήμης σύμβουλος στη-

Γράφει ο
ΚΩΝ. Δ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

ρους της σήραγγας...»! Δηλαδή τι σημαίνει αυτό; Ότι είναι δυνατόν, σε μιαν οποιαδήποτε μελλοντική οριστική (πιθανή) ακυρωτική απόφαση του Σ.Τ.Ε., για συνέχιση των έργων της σήραγγας, θα αφεθεί αυτή στην τύχη της να... **καταρρεύσει**; Είναι δυνατόν να συγχωρεθεί μια τέτοια επιλογή, για ένα έργο, για το οποίο μάτωσε το πορτοφόλι των

δυσθεί στην τελική του μορφή με οπλισμένο ισχυρό σκυρόδεμα – τότε ο Υπουργός ας προχωρήσει. Πιστεύουμε όμως ότι ουδέτερη τεχνικός θα βάλει το κεφάλι του στον τορβά. Σε μια τέτοια περίπτωση ο αρμόδιος Κυβερνητικός παράγων, μάλλον θα αποφύγει την εφαρμογή της απόφασης ως έχει. Ταυτόχρονα οφείλει να επισημάνει την τεχνικώς επιβεβλημένη λύση, προσδοκώντας σε κάποια αναδιπτύωση της απόφασης, αν νομικώς μπορεί αυτό να συμβεί. Άλλως, η κάθε πλευρά ας αναλάβει τις αναλογούσες ευθύνες της. Ουδεὶς βρίσκεται στο απιρόβλητο σε μια Δημοκρατία.

Η δεύτερη επιλογή είναι η πλέον αποτελεσματική για τη διάσωση του έργου και γενναία ταυτόχρονα. Επιλογή που θα καταξιώσει εκείνον που θα την επιλέξει. Είναι επιλογή που προϋποθέτει ένα κυβερνητικό εκπρόσωπο οραματιστή, τολμηρό, χωρίς παλύμβουλες διαθέσεις και επαμφοτερίζουσες αντιλήψεις για το σπουδαίο αυτό έργο. Απαιτεί δημόσιο άντρα με... αρχέτυπα και ατοσάλινα αγακλαστικά! Το υφιστάμενο νομικό καθεστώς του δίδει το δικαίωμα, πέραν και έξω από οποιεσδήποτε δοκητοσφίες και τεχνώσματα, κηδόμενος του ιδρώτα και του ήδη ξεδεμένου χρήματος του

Στην προκειμένη περίπτωση συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις του νόμου.

Θα μπάρξει συναίσθηση ευθύνης από κάποιους; Αναμένουμε!

Κύριε Διευθυντά,

Για μια ολοκληρωμένη εικόνα, επάνω στο θέμα που θίγει παραπάνω, θέμα ζωτικής σημασίας όχι μόνο για τό Θεσσαλικό χώρο, αλλά και τον ευρύτερο Ελλαδικό, θα παρακαλέσω να φιλοξενήσετε στην εφημερίδα σας – και ο υπομονητικός αναγνώστης – φς διαβάσει τα δύο συναπτόμενα παραρτήματα, τα οποία σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με το όλο θέμα.

Το παράτημα I. Με συντάκτη τον κ. Λάζαρο Λαζαρίδη, πολιτικό μηχ/κό, μελετητή υδραυλικών έργων και φραγμάτων, αποτελεί μια συνοπτική έκθεση: «Για την αξιοποίηση των κατασκευαζομένων έργων του φράγματος Συκιάς και της σήραγγας μεταφοράς νερού προς Θεσσαλία για παραγωγή ενέργειας» πρόκειται για μια αποκαλυπτική και τεκμηριωμένη (με αριθμούς) πρόταση την οποία ο κ. Λαζαρίδης υπέβαλε στις 31/3/2011 σε πλήθυς Υπουργών και Γεν. Γραμματέων, εμπλεκομένων άμεσα ή έμμεσα με τα σημαντικά έργα του Αχελώου.

γοστάσιο Γλύστρας, Θεμελίωση φράγματος Συκιάς, διάνοιξη της τεράπτιας σε μήκος σήραγγας Πευκοφύτου, έχει όχι μόνο το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να εκφρασθεί θαρραλέα για ό,τι νομίζει πως δεν εξελίσσεται σωστά στην υπόθεση αυτή.

Έχω την αίσθησήν - και δεν κάνω λάθος - τούτη την κρίσιμη στιγμή για την τύχη των ημιτελών εργασιών της στήριγγας Πευκοφύτου, περί των οποίων και η απόφαση του Σ.Τ.Ε., ότι οφείλω, έχω χρέος, να διατυπώσω τις όπιες απόψεις μου χωρίς φόβο και χωρίς πάθος.

μες χωράφια και χωριά παντού. Τούτο το χρέος το αντλώ από την προ εξηκονταετίας «κατηχητική» μου μύηση, από τον αείμνηστο Δάσκαλό μου και Πρύτανη στο Ε.Μ.Π. Αποστ. Κουτσοκώστα. Ο οποίος με πάθος ορφανιάστηκε τα φράγματα Ταυρωπού και της Μεσοχώρας. Έργα πολλαπλής σκοπιμότητας (όπιας αρδευτικά, υδρευτικά, ηλεκτροπαραγωγικά, περιβαλλοντικά, τουριστικά κλπ.), από τα οποία θα ερχόταν στη Θεσσαλία ένα μέρος, από το ασκόπιως σπαταλούμενο νερό στη θάλασσα. Νερό το οποίο προέρχεται από τη Θεσσαλική λεκάνη απορροής του Άνω ρου του Αχελώου. Η ενεργός συμμετοχή μου εξάλλου επί μισῶν σχεδόν αιώνα, είτε ως Δημάρχου Τρικκαίων, είτε ως μέλους επιτροπών για τα έργα του Αχελώου, είτε ακόμη ως κατασκευαστή έργων στήραγγας (Στουρναραϊκά 1960 - 1965), μου παρέχουν, νομίζω, κάποια νομιμοποίηση να διατυπώσω μερικές προσωπικές απόψεις πάνω στο θέμα που προέκυψε τελευταία από την πρόσφατη απόφαση του Σ.τ.Ε. για τον Αχελώο.

Και τώρα στο προκείμενο. Ο ηπιότερος χαρακτηρισμός ο οποίος μπορεί να αποδοθεί στη σχολιαζόμενη απόφαση του Σ.Τ.Ε. είναι ότι αυτή είναι ανεφάρμοστη, ανεδαφική και αλυσιτελής. Και ο αυστηρότερος ίστοι... είναι να αριστοτεχνικά αποπρασανατολιστική: Αυτή η απόφαση κανένα «πράσινο φως» δεν επαγγέλλεται για το Εεπάγωμα των άργων. Απεναντίας, έντεχνα απομακρύνει κάθε πρωτοβουλία και προσδοκία να διασωθούν οι ήδη η-

ράγγων «LOMBARDI S.A.» (Μάρτιος 2008),... «ότι λόγω των σαθρών πετρωμάτων των τοιχωμάτων της σήραγγας, ο κίνδυνος κατάρρευσής της είναι εμφανής, και επιβάλλεται άμεσα η επένδυσή της με το καταλληλότερο ισχυρό υλικό», αν όλα τα παραπάνω είχαν υπ' όψι τους οι συντάκτες των δρων της απόφασης του Σ.Τ.Ε. έχω την αίσθηση – ως τεχνικός – ότι οι προδιαγραφές τους θα ήταν διαφορετικές, προς την ασφαλέστερη λύση της στερέωσης των τοιχωμάτων της σήραγγας.

Επίσης η έγκυρη τριμελής επιτροπή των ξένων καθηγητών – εμπειρογνωμόνων – σηραγγολόγων, τους οποίους μετακάλεσε το αρμόδιο υπουργείο, προκειμένου να κριθεί απ' αυτούς η ευπάθεια ή όχι των τοιχωμάτων της σήραγγας, ομόφωνα αποφάνθηκε ότι η σήραγγα είναι σε πλείστα σημεία της ετοιμόρροπη και επιβάλλεται η προσήκουσα τεχνικώς ταχεία επένδυσή της. Η γνώμη αυτής της επιτροπής πιως, που και πότε ελήφθη υπόψη:

· Να γιατί υποστηρίζουμε ότι είναι αλιστελή και ανεφάρμοστα τα όσα υπαγορεύει η απόφαση του Σ.Τ.Ε.

Ποιος άλλωστε, τεχνικός του Υπουργείου υποδομών θα θέσει την υπογραφή του σε προδιαγραφές δημοπράτησης των σχετικών εργασιών, στη βάση των διατασσόμενων από την απόφαση του Σ.Τ.Ε., με σαφώς έωλες προοπτικές διάσωσης της σήραγγας; Ποιος θα είναι διατεθειμένος να αναλάβει μια τέτοια

ευθύνη; Γιατί είναι περίπου βέβαιο
ότι, τα οποιαδήποτε άλλα υλικά υ-
ποστήριξης των σαθρών τοιχωμά-
των, δεν θα αντέξουν και η τύχη
του μεγάλου αυτού (και πανάκρι-
δου) έργου, είναι μάλλον προδιαγε-
γραμμένη: **η κατάρρευσή του!!**

Χρησιμοποίησα τον όρο... απαρτοσανατολιστική απόφαση, γιατί, δύναντας ειλικρινά να κατανοήσω, ποια έννοια έχει στο διατακτικό της απόφασης ότι... «τα μέτρα είναι πρωσιανά, και δεν συνεπάγονται την κατασκευή της τελικής επένδυσης σε οποιοδήποτε τμήμα του πολειπομένου ανεπένδυτου μέ-

Ελληνών πολιτών, για ένα έργο, το οποίο, και αν ακόμη – λέγω αν – δεν αποφασισθεί η ολοκλήρωση του φράγματος της Συκιάς, αν δεν κριθεί σκόπιμη η μεταφορά του ελαχίστου νερού από τον' άνω ρου του Αχελώου προς τη Θεσσαλία για πολλαπλές χρήσεις (όπως: παραγωγή ενέργειας, υδρεύσεις πόλεων, αρδεύσεις κλπ.) ακόμη και σ' αυτή την αδιανότητα, αρνητική συγκαριά, η διανοιγείσα ήδη σήραγγα των 17,5 χιλιομέτρων με διατομή 6,0 μ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ. Γιατί π.χ. μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αγωγός αυτοεξυπηρετούμενης και επαρκούς υδρομάστευσης.

Σε μια έκθεσή του (Φεβρουάριος 2010) ο επίτιμος Γεν. Δ/ντης ΥΠΕΧΩΔΕ, τεχνικός σύμβουλος κ. Μενέλαος Κωνσταντάκος υπολογίζει την ημερήσια απόδοση σε καθαρό νερό από τα τοιχώματα της στήραγγας κάπου 12.000 μ3, ικανού να υδρεύσει τουλάχιστον 50.000 νοικοκυριά, χωρίς καμιά περαιτέρω επεξεργασία!! Συναφώς προκύπτει και εξοικονόμηση πράσινης ενέργειας από μη άντληση του παραπάνω νερού από βαθείες γεωτρήσεις των νοικοκυριών!

Η σήραγγα αν ολοκληρωθεί η επένδυσή της με οπλισμένο σκυρόδεμα, στα υπολειπόμενα μέτρα της (κάπου 12,5 χιλιόμετρα, με προϋπολογιζόμενο κόστος περί τα 10 - 12 εκατ. Ευρώ), μπορεί να χρησιμοποιηθεί, σε επειγόνουσες περιπτώσεις ακόμη ως οδός επικοινωνίας μεταξύ της Αν και Δυτ. δύσβατης Αργιθέας.

Με τα παραπάνω δεδομένα ο κόπτης πλέον έφτασε στο χτένι! Απομένει να δούμε τι θα πράξει ο αρμόδιος Υπουργός! Κατά την ταπεινή άποψη δυσ επιλογές του αποδέουν:

Η πρώτη να φασματοσκοπήσει τους συμβούλους του, τα υπαρχειόμενα από την απόφαση του Ε.Τ.Ε. και αν οι συνεργάτες του, θέρουν τρόπο να στερεώσουν πρωτινή έστω, ένα έργο τεράστιας απάντης (έως τώρα) και σημασίας, η αναλαμβάνουν την βαρειά ευθύνης της επαπειλούμενης καταστροφής του έργου - εψ' όσον δεν επενδύει

ΕΛΛ. Λαού, να πράξει το καθήκον
του ως εκτελεστικός ταγός.

Ο Νόμος 3669/2008 (Κωδικοποίηση ΦΕΚ 116/A/16-6-08, στο άρθρο 619 εδ. δύο «Επιτρέπει κατ' εξαίρεση τη συμπλήρωση ημιτελών εργασιών, ώστε να καθίσταται δυνατή η επιμετρηση ή προς άρση ή αποτροπή κινδύνων!»

Το παράρτημα II. Είναι ένα κραυγαλέο κείμενο του γνωστού καθηγητού κ. Νίκου Σ. Μάργαρη, τον οποίο πάντοτε διέκριναν οι περιβαλλοντικές ευαίσθησίες με θέμα:

«Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας!»

Αξίζει να διαβασθούν.
Σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας

Tou Níkou Σ. Márγapn

Ευτυχώς, την εποχή που ο Περικλής σχεδίαζε τον Παρθενώνα δεν υπήρχε Συμβούλιο της Επικρατείας με τις σημερινές δυμές και απόψεις στην κλασική Αθήνα. Διότι είναι βέβαιο ότι θα απαγόρευε οποιαδήποτε κατασκευή αφού «θα ανέτρεπε την υπάρχουσα δομή του φυσικού περιβάλλοντος στον ιερό βράχο και θα μείωνε τη βιοποικιλότητα του χώρου στον οποίο φωλιάζουν προστευόμενα είδη όπως τα γεράκια». Και μια που αναφέρω γεράκια, ας μεταφερθούμε στους Δελφούς όπου κατά την πρώτη παράσταση αρχαίου δράματος που διοργάνωσαν τον Μάιο του 1927 ο Αγγελος Σικελιανός και η συζύγος του Εύα, τον «Πρόμηθεα Δεσμώτη» του Αισχύλου, ένας αετός - απίστευτη αλληγορία - πετούσε πάνω από το αρχαίο θέατρο. Φυσικά, όλες οι κατασκευές που έγιναν εκεί για το Μαντείο θα είχαν εμποδιστεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας και το ίδιο θα είχε συμβεί και στη Δήλο και στην Κνωσσό.

Αλλά οι έρθουμε πλησιέστερα προς την εποχή μας. Η Κερκίνη δημιουργήθηκε από ένα φράγμα που έγινε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο στον ποταμό Στρυμόνα στη δεκαετία του '30, το οποίο κατασκεύασε η πολυεθνική αμερικανική εταιρεία ΟΥΛΕΝ με στόχο την άρδευση του κάμπου των Σερρών. Σήμερα έχει εξελιχθεί στον καλύτερο ελληνικό υγροβιότοπο και περιλαμβάνεται στη Σύμβαση Ραμσάρ. Τι λέτε θα έκανε το Συμβούλιο της Επικρατείας αν η πρόσταση για την κατασκευή της πήγαινε σήμερα προς έγκριση; Σίγουρα θα τη σταματούσες, όπως κάνει για το φράγμα της Μεσοχώρας στον Αχελώο. Που αν δει, κάποιος μία φωτογραφία του, είναι ακριβώς της ίδιας μορφής με εκείνο του φράγματος Νικολάου Πλαστήρα που κατασκευάστηκε στην Πίνδο τέλη του '50 με αρχές του '60. Το οποίο έχει εξελεχθεί σε αναμφισβήτητη οικολογική, οικονομική και κοινωνική επιτυχία. Όπου με ένα φράγμα στον παραπόταμο του Αχελώου Ταμωράπο κατασκευάσαν την τεχνητή λίμνη η οποία δημιουργήσει ένα εκπληκτικό περιβάλλον στην περιοχή, παράγει ηλεκτρικό ρεύμα και δίνει νερό στην Καρδίτσα και συγχρόνως αρδεύει τα χωράφια της Θεσσαλίας. Δηλαδή είναι η πρώτη εκτροπή του Αχελώου που ήδη λειτουργεί με επιτυχία από το 1959-60. Φυσικά το Συμβούλιο της Επικρατείας θα το είχε σταματήσει όχι μόνον με τη ίδια λογική που σταμάτησε το έργο της Μεσοχώρας, αλλά και επειδή υπήρχε το αεροδρόμιο της Αντίστασης.

Από τα ΝΕΑ
Σάββατο 3 Ιανουαρίου 2009